

er beregnet paa 5 Patroner, og jeg deler ganske den Anskuelse med ham, at et større Magasin har jeg og mange Andre herhjemme anset for meget farligt for en Hær, der ikke har anden Uddannelse end vor. Derfor tror jeg ogsaa, det er et meget rigtigt Kompromis, man i Magasinsspørgsmaalet er kommet til ved at blive ved et lille Magasin paa 5 Patroner. Disse kunne jo udstydes meget hurtigt, hvornæst der kommer Pauser, hvori Nogen trækker bort. Der lades derpaa meget hurtigt, og saa fortsætter man paa den Maade. Et lille Magasin sikrer langt mere imod Bortødslen af Ammunition end de større. Med Hensyn til Bekostningen gjorde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds den Bemærkning, at han syntes, det var noget dyrt, idet det var regnet ud i det Store, omkrant 100 Kr. pr. Styk. Det er ganske vist altid saaledes med den første Anstæffelse, men Meningen med den er jo, at vi derigjennem faae Maskiner, saa vi selv kunne fortsætte Anstæffelsen. Ganske saaledes var det med Remington-Geværerne. Det vil jo erindres, at Remingtonerne fik vi ikke anderledes, vi begyndte med en lille Forsyning, saa vidt jeg husker, var det 30,000 — eller maaske 40,000, jeg veed det ikke saa nøie — i hvert Tilfælde anstæffede man senere omtrent 2,000 om Aaret i en længere Aarrække. Efter den Beregning, der er givet mig, er Anstæffelsesudgiften for det enkelte Gevær, Prisen for Gevær med Bajonet, c. 65 Kr. pr. Styk, medens den for en Remingtoner var c. 53 Kr.; altsaa ere Magasin-geværerne noget dyrere. Dette ligger i Sagens Natur, da enkelte Dele deraf ere mere komplicerede, saa det vil let kunne forstås. Af Jordhyrelsen gaar en Del til Ammunition, en anden Del til Anstæffelsen af en Del Maskiner en Gang for alle, og de Maskiner, som skulle anstæffes hertil, ere mere forskelligeartede end ved Remingtonerne, idet nemlig Ammunitionen her har en særlig Bestaaffenhed, saa at der maa nogle Maskiner hertil, som ikke behøvedes til Remingtonerne. Den store Vanskelighed ved at gaa over til et lille Kaliber laa nemlig i Ammunitionen. Man maatte nemlig have en Ammunition, der forbrændte saa successtvt og langsomt, at der ikke skete en voldsom Reaktion mod Mandens Skulder, og at ikke enkelte Maskindele af Geværret bleve ubrugelige. Det gjaldt om at faae en stor Begyndelseshastighed for at opnaa en flad Bane, ligesom selve det lille Kaliber betinger en stor Begyndelseshastighed. For at opnaa dette: en stor Begyndelseshastighed og en lille Heerle, har man ladet foretage sær-

egne Prøver med forskjellige Krudtsorter, og dernæst foretaget en særlig Behandling af Krudtet ved at komprimere det efter at have lagt det ind i Patronhylsteret. Deri har Vanskeligheden bestaaet, og man har ogsaa i andre Lande været paa det Rene med, at deri laa Vanskeligheden, som vi imidlertid nu tro at have overvundet. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg kun skal gjentage min Anbefaling af, at denne Sag gaar videre og bliver prøvet i et Udvalg, som skal faae alle nødvendige Oplysninger, og hvis Medlemmer, hvis de ønske det, selv kunne komme ud at se, hvorledes Studstikkerheden, Skudhastigheden osv. er, og saa haaber jeg ogsaa, at man kommer til den Erkjendelse, at det er et Gevær, som er værd at anstæffe, og at der ikke er nogen Grund til at opsætte Anstæffelsen længere.

Bajer: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at fremtalde en Oplysning, som jeg anser det for rigtigst at fremtalde saa tidlig som muligt, og derfor har jeg ønsket at stille Forespørgselen ved Sagens 1ste Behandling. I den jeg kommer ind derpaa, skal jeg dog tillade mig en Bemærkning til, hvad der nys fremtom fra Ministerbordet. Der blev jo derfra fremført nogle stærke Bebrejdelser for Mangel paa Beredvillighed fra dette Things Side til at bevilge nogle Kanoner. Disse Bebrejdelser vare nærmest rettede mod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg haaber derfor ogsaa, at han nærmest optager dette til Besvarelse. Der var imidlertid et Punkt, som gik ud paa, at der var nægtet Styks til Trekroners Kajematter, og derom vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende — og jeg veed, at jeg ikke staar ganske ene i den Henseende — har altid nægtet at være med til enhver Bevilling til Vedligeholdelse af Kjøbenhavns nuværende Søbefæstning, fordi jeg anser det for rigtigst, at Kjøbenhavn bliver en fuldstændig aaben By, og det kan den ikke, saalænge den nuværende Søbefæstning bibeholdes. Jeg staar der paa et andet Standpunkt end de, der bevilgede de 6 store Kanoner, som jeg naturligvis stemte imod. Den 8de Februar udtalte den ærede Krigsminister under Behandlingen af Søbefæstningsloven i Landstinget, at Søbefæstningen med Nødvendighed drog Laudbefæstningen med sig. Jeg tror derfor, at mit Standpunkt i den Henseende er rigtigst. Jeg skal dernæst bede om en Oplysning, som jeg tror, at jeg let kan faae, da vi jo have faaet den egentlige militære Sagfundskab fordoblet her i Thinget ved det sidste Valg; men for ikke at blive misforstaaet, skal jeg først gjøre